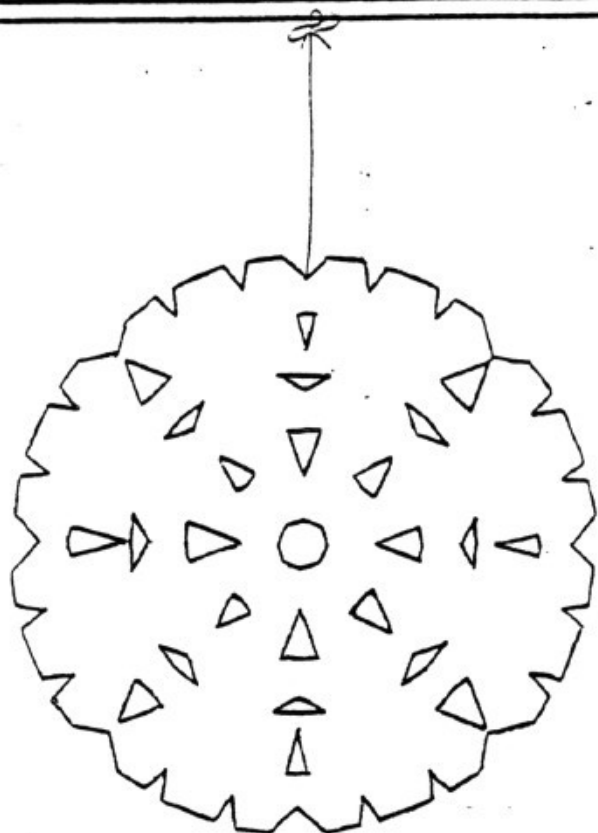

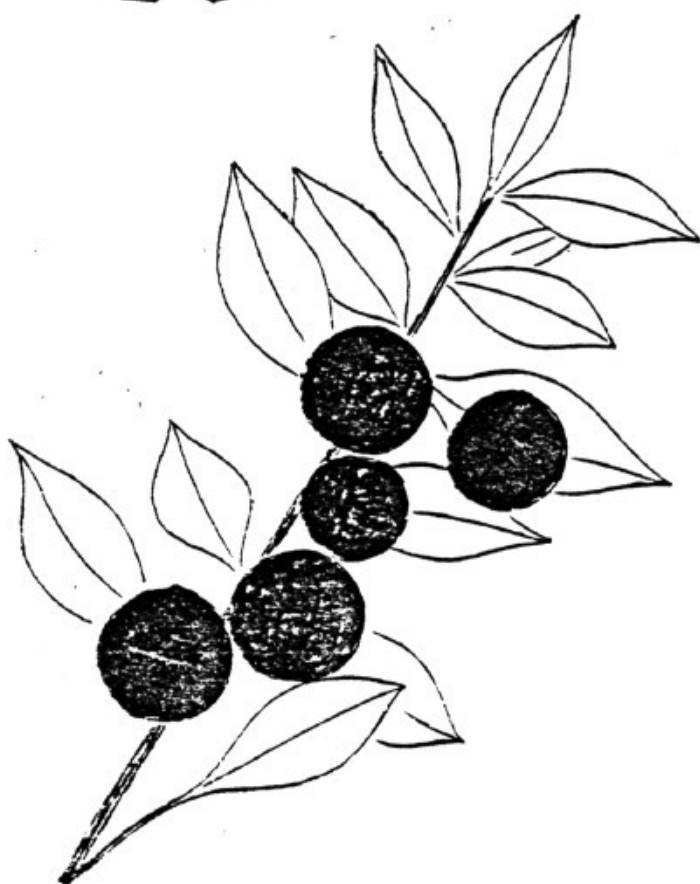
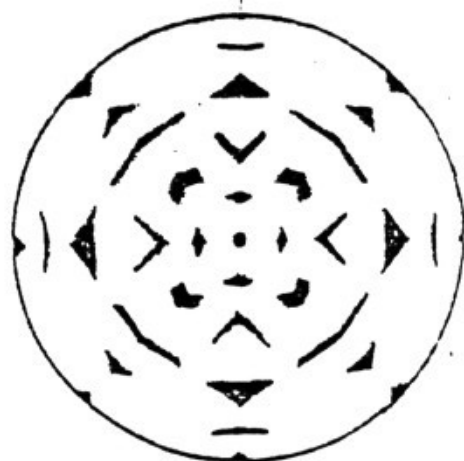
mel i sucre

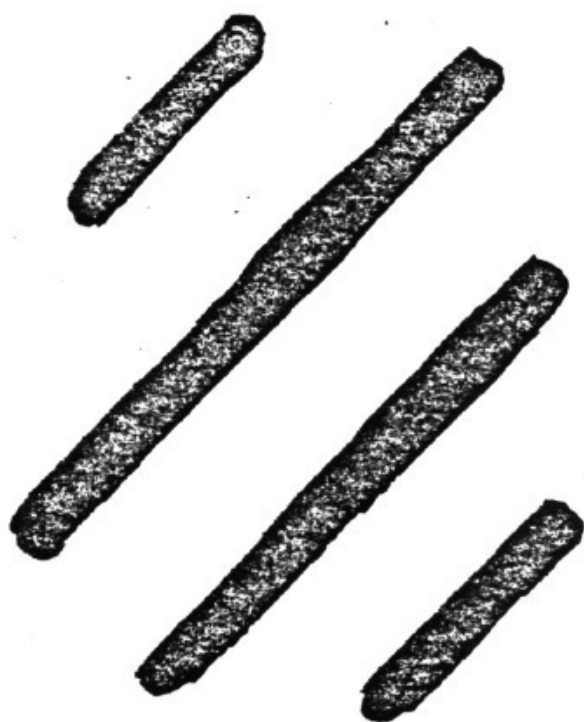

m o l t s

d' a n y s

n° 30

MEL I SUCRE, num 30 desembre
1.982. Butlletí informatiu de
l'Obra Cultural Balear a Sant
Joan, per els socis.

Local social- Carrer Nou- 6

Portada - Neules i cirerer de
betlem

Tothom que vulgui col.laborar
que faci de veure algú de l'e-
quip de treball.

Tirada actual - 80 exemplars

EN AQUESTA REVISTA HI TROBAREU

- Editorial

- Notícies locals arribades a aques-
ta redacció fins el moment de cloure
el número, algunes d'elles arribaren
la nit del 28 de desembre.

- Enyorança, poema dedicatori al mes-
tre Pagès, per Bàrbara Mates Sastre.

- En Joan Moratino i en Miquel Font
ens parlen de l'ús de la preposició
a, quan precedeix a un complement
directe o indirecte.

- Les Matines i la Sibil·la, breu
estudi sobre l'origen i evolució
d'aquest acte litúrgic.

- Ones, poema sobre els somnis de
la nit, per Joan Morey

- Ella, conte sobre un personatge
anomenat Jordi que viu eufòric per
haver satisfet un desig.

- Creació del Club Sant Joan, comen-
tari sobre aquest nou grup i
les seves activitats a realitzar, per
Amador Gaià.

EDITORIAL .-

Festes de Nadal, coques, neules, torró, es betlem, matines amb Sibil·la, cap d'any, els Reis, ... què resta de tot això?: poca cosa autèntica. La societat actual ho encamina cap a les seves conveniències.

Pels majors ofereix un consumisme digestiu gairebé exagerat: la TV informa continuament de marques de xampanyes caríssims, bauxes i sopars un darrere l'altre, per celebrar sobretot el dia de nit bona i nit vella. L'any s'acaba i abans de començar l'altre se tracta d'omplir bé el ventrell i endiumenjar el cos de d'alt a baix, gastant com més doblers millor, sense donar lloc a pensar res original ni senzill.

Els nins, que són els pocs sers actuals (dins la societat moderna) que encara conserven dins ells l'esperit de festa, de bulla, de joc, ... no s'escapen d'aquesta manipulació consumista. Veim aquests dies; els mostradors dels grans magatzems, les tendes, la pantalla de televisió, plens d'una quantitat immensa de joguets amb sofisticadíssims aparells electrònics; sistemes de radio- computadores; pepes que riuen, ploren, xerren, xuclen, mengen, caguen; cotxes tele- dirigits, ... amb una paraula, tot el contrari del que hauria d'ésser una vertadera jogueta: una cosa senzilla i mala d'espensar, que fomenti la creativitat i la imaginació de l'infant; i molt millor si el propi nin ha participat amb la seva construcció. Els al·lots passaràn més gust de jugar amb una espasa feta d'un bastó dret (que hauran hagut de cercar o tallar) amb un camió fet per ells mateixos amb dos tosquets de fusta clavats amb tatxes, que si hi volen rodes o altres artilugis les s'hauran d'enginyar per posar- les -hi.

El mercat generalment ofereix joguets massa ben fetes i massa cares. Per una part fomenten l'enveja entre els nins i a per altra aturen la imaginació i l'esperit natural del joc. Els medis propagandístics les presenten d'uns colors tan cridaners que aconsegueixen augmentar en demesia les ganes d'acumular com més joguets millor sense treure un profit real de cap d'elles.

Tancé s'ha de dir que les armes (ametralladores, làsers, missils, ...) ocupen un lloc privilegiat dins el mercat lúdic. Se sap des de sempre que els al·lots han jugat a guerra (igual que les nines juguen amb pepes), i en part els jocs serveixen per dissipar energia acumulada; però per altra banda si volem una societat no violenta val més no iniciar als petits al gran joc de la guerra.

Però és mal de fer fer res en contra, per evitar el malbé que fan moltes de les joguets del mercat, ja que quasi tot hom hi està involucrat, cares, educadors, el muntatge social, ... no és gens estrany que hi hagi tantes persones bamboes que no saben aprofitar les coses naturals i senzilles per viure la vida.

-- La Penya Motorista de Sant Joan, com cada any, celebrà el típic dinar de matances, que es va fer a la possessió de Son Castanyer.

-- Dia 24 de desembre es realitzaren les proves per oposició d'administratiu a l'Ajuntament de Sant Joan. Entre tots els participants aprovà la santjoanera Catalina Pocoví.

-- Corren rumors de candidatures municipals en vistes a les properes eleccions del mes d'abril. Entre elles destacam: A Pep, UCD, PSOE, OCB, ATS, CDS, PETS, PEPSI, i altres,

-- Ha arribat un orde del Ministeri de Sanitat que diu que la torre de l'aigua s'ha de tomar com més prest millor. L'Ajuntament de Sant Joan ha donat totes les passes necessàries perquè se compleixi aquest orde. Els picapedrers han començat a fer clot.

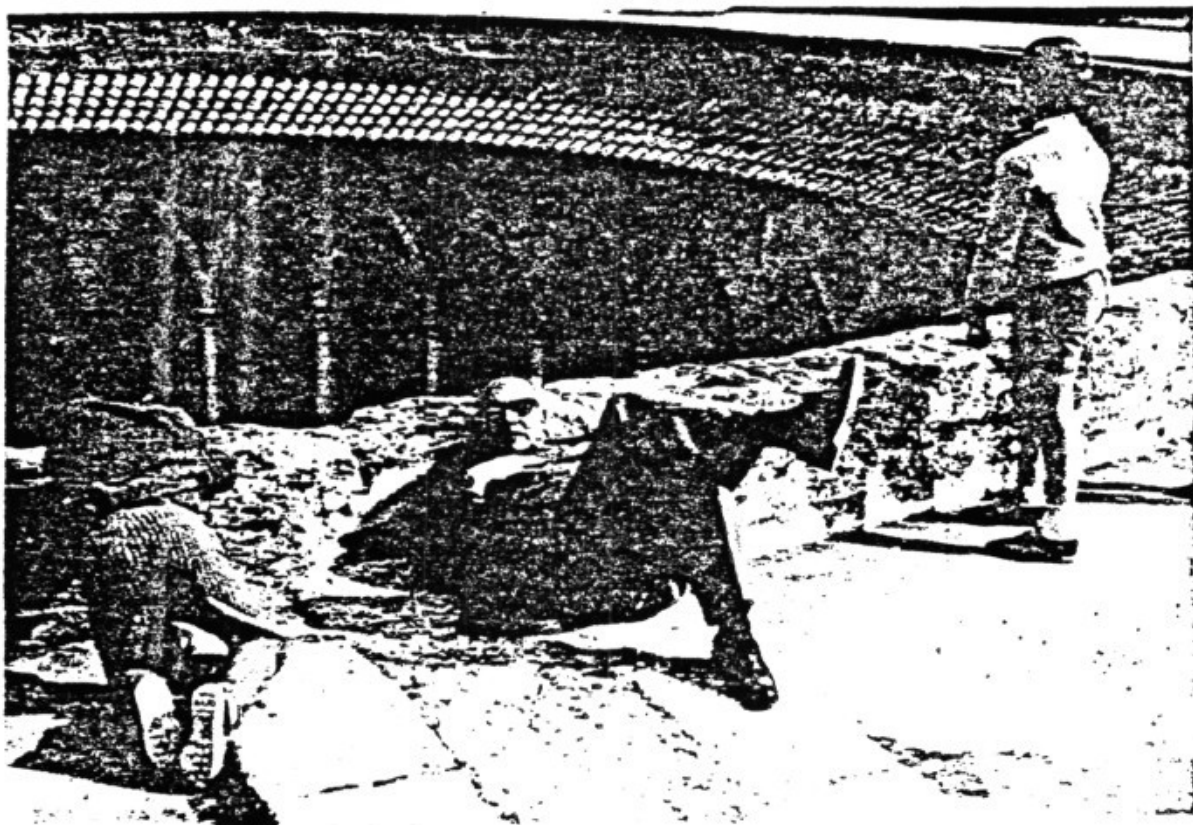
-- Dia 12 de desembre a l'església parroquial de Sant Joan tingué lloc una trobada corals infantils de la part forana. Cantaren cançons de Nadal i al final s'entregaren mutus records.

-- Dia 19 d'aquest mes a l'Auditorium de la Ciutat de Mallorca es celebrà "Els cors de Mallorca canten Nadal". S'hi reuniren 18 agrupacions corals de tot Mallorca, entre elles la de Sant Joan, que cantà "La pastora Catarina" i "Din-di-rin-din". Per acabar l'acte s'agruparen tots els cantaires per interpretar "Adeste Fideles" "Joia en el món".

-- Degut al gran superàvit que té l'OCB, per l'any entrant no se cobraran les quotes als socis, s'anirà de casa en casa i la madona entregà un present al representant de la junta econòmica.

-- El nou govern socialista com a primera passa encertada, ha donat permís indefinit a tots els soldats que compleixin amb el servei militar fora de Mallorca. Escerem tenir-los tots prest per aquí.

-- A l'Ajuntament de Sant Joan es realitzà una assemblea amb motiu de proclamar al mestre Pagès, fill il·lustre de Sant Joan, pel qual al local de l'Ajuntament hi ha un llibre de firmes per adherir-se a la proposta, a la vegada que se li pensa rendir un homenatge durant el mes de gener de l'any entrant.

-- El santjoaner Pep Turricano ha estat proposat pel partit PSM candidat número 3 al consell, per les properes eleccions autonòmiques.

-- S'ha creat, durant el passat mes d'octubre el "Club Sant Joan" que aglutina l'equip de voleibol femení i a més vol promocionar l'atletisme a nivell escolar.

-- Any d'esclatassangs i llengües-buines; qui en vulgui trobar un caner ben ple que faci de veure algú de l'equip de redacció.

-- Una brigada de l'assemblea d'aturats es dediquen a fer voreres netes pels camins de foravila de Sant Joan. Aquesta activitat està promocionada pel Consell Insular.

-- Durant el mes de Desembre el fred ha fet acte de presència, una tempesta d'aigua neu amb aparell elèctric va omplir les muntanyes de la Serra de Tramontana d'una capa de neu que durà un parell de dies. Aqueixa mateixa tempesta ocasionà una averia a la central elèctrica del Murterar que deixà sense llum a tota Mallorca durant un parell d'hores.

Resum de la pluja caiguda a Sant Joan durant l'any 1.982

- Gener - 31,4 mm	- Juliol - 37,8 mm
- Febrer - 66,0 mm	- Agost - 48,1 mm
- Març - 105,9 mm	- Setembre - 55,7 mm
- Abril - 24,5 mm	- Octubre - 86,1 mm
- Maig - 34,7 mm	- Novembre - 59,4 mm
- Juny - 14,8 mm	- Desembre - 50,6 mm

Per un total de 607,0 l

(estació meteorològica nº - 1)

-- Se convoca una assemblea extraordinari del dia 4 de Gener de 1.983, a les 21 hores al local de l'O.C.B., carrer nou- 6 amb següent orde del dia:

.. Que hem de fer de l'O.C.B a Sant Joan per l'any 1.983.

-- La "Ultima Hora" del dia 28 d'Octubre de 1.982 publicà una fitxa tècnica de la revista Mel i Sucre, al mateix temps feia un comentari del contingut del nº 27.

-- En vistes a l'èxit del "Niu" i similar, seguint l'exemple de pobles veïnats, Sant Joan no vol quedar darrera; seguit a això un grup de joves amb visió de futur ha decidit obrir un Pub a la Plaça.

Prensa forana

"Mel i sucre" de l'O.C.B. de Sant Joan

La gran prensa está en crisis. Sin embargo un nuevo fenómeno informativo ha tomado pujanza: la prensa local y comarcal, que aquí llamamos "prensa forana". Además de constituir un nuevo modelo de información —transmitida por los propios autores de la noticia— vive el grave problema del aislamiento.

Aparte la fragilidad de sus nacimientos y sus defunciones continuas, la prensa comarcal ofrece una nueva imagen: la alternativa bajo diferentes fórmulas de la vieja prensa local base en los anuncios y en el viejo concepto informativo del servilismo. Su auge ha sido paralelo al desarrollo de la vida democrática y participativa y al recobramiento de las propias raíces. Pero su mayor problema es la infraestructura y su difusión estancada.

Este tipo de prensa, que siempre ha existido, ha vivido como ha podido —casi siempre mal— sobre las espaldas de algún animador desinteresado. La falta de estructuras más sólidas y la falta de contactos ha determinado su caída, muchas veces. Pero siempre ha faltado la ayuda institucional.

No es este nuestro propósito, cansados. Es más simple: testimoniar su presencia y su acción a través de un espacio semanal. A ver si llegan números de todas partes.

FICHA TECNICA

Título: MEL I SUCRE
Pueblo: Sant Joan
Periodicidad: mensual
Tirada: 80 ejemplars
Propietari: Obra Cultural Balear de Sant Joan
Idioma: català 100 per cent
Edició: fotocòpies
Direcció: C/. Nou, 6

Tenemos en nuestras manos el número 27 de "Mel i Sucre" que editorializa sobre la fiesta popular y las auténticas raíces del folklore. La revista tiene diversas secciones donde se recogen las noticias locales llegadas a su redacción, entre las que destaca la conmoción que causó el accidente aéreo del DC-10 de Spantax que el día anterior habían utilizado un grupo de "santjoaners" en un viaje a Madrid.

Otra sección se ocupa de la constatación de lo que paso en el pueblo años atrás a cargo de Miquel Gaià Mates. Hay una página dedicada a poesía y la reproducción de un artículo del pacifista Lanza del Vasto y la reproducción de una hoja informativa de la localidad durante la República llamada "La Pandilla".

-- A Sant Joan s'ha creat una penya ciclista que cada diumenge dematí fa una sortida per la comarca. El seu local social està ubicat a la Granja.

-- Com cada any dia 24 de Desembre i a partir de les 10 del vesore es celebraren al temple Parroquial les tradicionals Maitines que comptaren amb el cant de la Sibil·la, cançons i nadeses interpretades per la coral infantil i la de Sant Joan. Neules, ramells de nisorero i dibuixos nadalencs adornaven l'interior de l'església.

-- Dia de cap d'any a primera hora, se fa saber, per tots els que no estiguin convidats, que al local de l'OCS hi haurà una torrada de cent quilos de garagols amb esclatassangs, i bauxa fins els vesore.

-- Com a segona mesura encertada el PSOE com a grup governamental s'ha proposat donar feina a tothom abans de que acabi l'any, les instàncies s'han de tirar a l'Ajuntament abans dels Reis.

-- El primer camí de foravila que l'Ajuntament vol asfaltar és el "Camí de ses casetes", travessia que va des de la carretera de Petra fins al camí dels Calderers.

-- Els nins de l'escola han fet un betlem dins una de les aules. Tots els que el vulguin veure ho poden fer de les 6 a les 8 de l'horabaixa.

-- A la fi han començat les obres de les escoles noves de Sant Joan que ja tenen el nom de "Escola del Mestre Pagès".

-- En vista de que Sant Joan està tan enfora de Ciutat i de les gasolineres, el nou govern conscient d'aquest problema, en sessió extraordinària celebrada el 28 de desembre, a l'hora de sopar acordà que tots els empedronats a Sant Joan podrien comprar la gasolina a 50 pts el l.

-- L'Ajuntament de Sant Joan al darrer ple extraordinari celebrat el mes de desembre acordà; per unanimitat canviar el nom de tots els carrers i places de la vila pel seu corresponent nom català.

E N Y O R A N Ç A

Fou un dematí en dissabte
que el carrer del Sol quedà
amb claror de vell boscatge
perquè el mestre se'n va anar.

L'escola ha quedat trista
ell fou home de cor gran
i al treball era constant
en que ho fos feina poc vista

Amort el mestre Pagès
l'aula ha quedat tota sola
el nin quan entra a l'escola
d'enyorança té el cor pres.

A don Joan, amb tendresa, i tot el cor
i amb sentiment ferm en demesia
vos dedic, amb un crit fort, ma poesia
espergint cap al vent un cant d'amor.

Vostro somriure dins el núvol s'esfumà
vostra vara de pastor va esser confort
i amb senzillesa per el deoíl foreu conhort
per els nins i nines vos vareu saber fer estimar

Adéu siau, adéu siau, fessem camí
cap a l'enfront i fins que ens trobarem de nou
dins les ventades d'aquest món que tot ho mou
semcentejats per a dins el fang i el remolí

Quan l'adéu és a reveure amb el cel clar
vostre patjada fou per nosaltres alegria
serà aixemplant l'horitzó de nostra via
com l'esclandor de l'herba verda al conellat.

Una errada molt freqüent, tant parlant com escrivint, és la introducció del complement directe, referit a persona, amb la preposició a. El complement directe és el mot o grup de mots damunt els quals recau l'acció del verb. A la frase " El nin encalça la papallona", " la papallona" és el complement directe. Sentim sovint frases com aquesta: "he vist an es teu germà". Aquest costum ha entrat ràpidament i de forma simultània dins la parla i dins la llengua escrita. Efectivament, una frase com la de l'exemple era no fa gaire anys inaudita, almenys als pobles de l'interior de Mallorca.No hi ha cap dubte que aquest fenomen és degut a la influència del castellà. En aquesta llengua introdueixen el complement directe referit a persona amb la preposició a. Exemple: " He visto a tu hermano "

La normativa gramatical del català és ben clara: El complement directe, sigui de la casta que sigui s'uneix directament al verb, sense cap preposició. (Les excepcions són ben conegudes i es refereixen sempre a pronoms. Exemple "T'he vist a tu").Per tant direm:

" He vist en Josep "

" La junta convocà tots els socis "

" Sentírem aquella dona que cantava ", etc.

Aquesta norma està avalada per tots els bons escriptors, tant clàssics com moderns, i per l'ús popular, viu encara i sense cap vacil·lació entre tota la gent de més riquesa lingüística. Per això l'hem de respectar escrupolosament, tant parlant com escrivint.

El complement indirecte és introduït sovint per la preposició a. Exemple: " Parlem als amics ".

Per saber si la preposició a és correcta o si cal suprimir-la és necessari conèixer si introdueix un complement directe o un complement indirecte. Un bon sistema consisteix a posar aquest complement en singular i després substituir-lo per un pronom feble. El i la substitueixen un complement directe. L'indirecte , en canvi, és substituït

per li o hi. Exemples, volem saber si " an es malalts" és correcte en aquestes dues frases:

" Duen an es malalts a ca's metge" i " Duen menjar an es malalts"

Primer cosarem els complements en singular:

"Duen an es malalt a ca's metge" i " duen menjar an es malalt "

Després substituïm els complements per pronoms febles:

" El duen a ca's metge", " Li duen menjar "

Per tant en el primer cas és un complement directe i hem de dir:

" Duen es malalts a ca's metge "

En el segon és un complement indirecte i direm:

"Duen menjar an es malalts "

Fixant- nos en allò que deim i escoltant el parlar de tanta gent, tothom pràcticament dels qui tenen més de trenta anys, que no ha comès mai aquesta falta, no és gens difícil d'evitar- la i millorar així tant la nostra parla com la nostra llengua escrita.

Joan Moratino i Miquel Font

=====

=====

=====

les Matines i la Sibil·la

Dins la celebració litúrgica i religiosa de la Nit de Nadal trobam les Matines i dins aquestes el cant de la Sibil·la, i la missa de mitja nit o del gall.

Les Matines són per una part la primera de les hores canòniques, durant les quals els capellans, monjos, frares,... antigament solien resar i cantar lliçons i salms, per Matines se'n resaven o cantaven nou. Per altra part la paraula Matines ha donat nom a la celebració religiosa que es realitza abans de la missa el vespre de Nadal. Els resos o cants de Matines del dia de Nadal s'han adelantat a les darreres hores del dia 24 per tal de començar el dia 25 amb l'acte solemne de la missa de mitja nit.

Dins les Matines de Nadal, antigament, se cantaven o resaven nou salms i lliçons tots els quals tenien com a denominador comú l'anunci del naixement de Jesús o donaven a conèixer la vinguda d'aquest. Aquests texts bíblics corresponien a profetes de l'antic o del nou Testament. La novena lliçó i cant era el corresponent a la Sibil·la. La Sibil·la era considerada un personatge gentil que tenia la facultat de profetitzar. Aquest personatge entrà dins la litúrgia perquè l'antiguitat cristiana admetia que Deu també havia concedit un poc d'esperit profètic a algunes de les endevinaires paganes, que eren anomenades sibil·les. Aquestes eren dones velles generalment, sempre verges que dins el món grec i romà tenien la facultat de predir el futur. Entre les més famoses hi havia la de Cumes, romana i la de Eritrea grega. Sembla que totes dues estan relacionades amb l'origen de la Sibil·la de la tradició cristiana; la de Cumes (a La Eneida d'en Virgili) anuncia la vinguda de l'emperador August (personatge que la tradició cristiana assimilà a Jesús); i la tradició cristiana va atribuir a la Sibil·la Eritrea la profecia de la realització d'un Judici final i de l'adveniment de Crist.

L'origen de la Sibil·la el trobam per lo tant ja dins els primers cristians. Fins als segles IX i X, pareix que no se va posar música al text de la Sibil·la. Aquest text se va anar estenquant pels territoris de l'imperi romà cristianitzats, en llengua llatina. A partir del segle XIII fou traduït a les llengües romàniques, d'aquest segle és el primer testimoni escrit que se té de la sibil·la en català.

La Sibil·la inicialment un cant, es convertí en el transcurs del temps en una escena dramàtica (ja en el segle XI, en algunes àrees cristianes se representava el drama litúrgic Ordo Prophetorum en el qual eren cridats a declarar les seves profecies messiàniques diversos profetes de l'Antic Testament, altres del Nou i alguns gentils, entre ells la Sibil·la.

Versió del cant de la Sibila que figura en el llibre compost per frare Encelm Turmea, estampat en la insigne Ciutat de Barcelona per Duran Salvanyach

Al jorn del judici
parrà qui haurà fet servici

- Un Rey vindrà perpetual
vestit de nostra carn mortal;
del cel vindrà tot sertanament
per fer del setgle jutjament

- Ans que'l judici no serà
un gran senyal se amostrarà;
Lo Sol perdrà la resplandor;
la terra tremolarà de por

- Aprés se baderà molt fort
amostrant- se de greu conort;
amostrat se han ab crits e trons
les infernals confusions

- Del cel gran foch davallará;
com a çoffre molt pudirà;
la terra cremará ab furor;
la gent haurà molt gran terror

- Aprés serà un fort senyal
d'un terratrèmol general;
les pedres per mig se romoran
a les muntanyes se fendran

- Lavors no haurà hom talent
d'or, de riqueses ni d'argent;
de res ho haurà hom desig
sinó solament de morir

- De morir seran lurs talents;
lavors esclafiran les dents;
no y haurà home qui no plor;
tot lo món serà en tristor

- Los puigs e ls plans seran
eguels
acuf seran los bons e ls mals;
reys, duchs, comptes e barons,
qui de lurs fets retran raons

- Aprés vindrà terriblement
lo fill de Déu omnipotent
qui los morts e vius jutjarà
qui be haurà fet allí.s parrà

- Los infants que nats no seran
dins en les mares cridaran
e diran tots plorosament:
ajudans, Déu omnipotent

- Mare de Déu, pregau per nos,
que sou mare de pecadors
qui bona sentència hajam
e paradís posseïscam

- Vosaltres qui escoltau
devotament a déu pregau,
de cor ab gran devocion
que'ns acort a salvació. Amèn

la Eritrea, que cantava el Judicii Signum). Sembla que hi va haver moltes versions catalanes d'aquest cant.

A Mallorca amb la conquesta d'En Jaume I es va introduir també el cant de la Sibil·la. No obstant això pareix que ja hi havia aquí un coneixement de la Sibil·la pels cristians que quedaven entre els moros, els mossàrabs de les illes. Per tant el cant de la Sibil·la que ens ha arribat als nostros dies, segurament degué tenir influències d'aquests mossàrabs, dels cants populars de l'illa.

El Concili de Trento era contrari a les pràctiques religioses autòctones, per això el bisbe de Mallorca Diego Arnedo a l'any 1.572 va prohibir el cant de la Sibil·la, però els Mallorquins n'estaven descontents i a l'any 1.575 el nou bisbe Joan Vich va tornar restablir aquesta tradició del cant de la Sibil·la. Primerament la Sibil·la era interpretada per capellans i pel bisbe en cas de la Seo; després aquest cant fou posat en boca d'un al·lot vestit de dona (a les dones no se les permetia actuar damunt la trona) i que sostenia amb les dues mans una gran espasa. A València i a Toledo, la Sibil·la també era interpretada per un nin vestit de dona.

Segons alguns autors la lletra de la Sibil·la s'atribueix a l'escriptor mallorquí del segle XIV Anselm Turmeda.

Actualment la Sibil·la se canta a la Seo de Ciutat i a les diferents esglésies de Mallorca, i també a la ciutat de Sardenya de parla catalana i a l'Alguer on es conserva un text més complet que el de Mallorca.

No obstant això, segles enrera, aquesta cerimònia de la Sibil·la va estar bastant estesa per Castella, Provença i Itàlia, a més de per Catalunya, València i Mallorca.

Josep Roig i Joan Morey

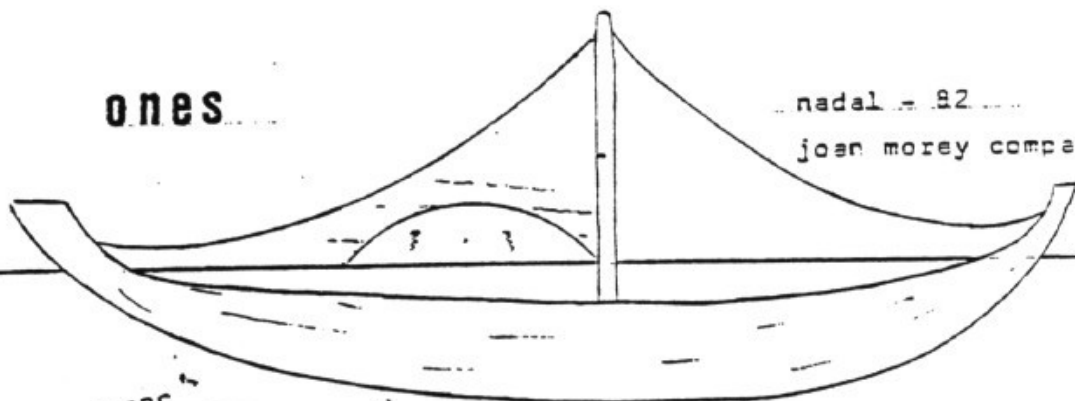
" Si no em fas llum a matines
a ses festes de Nadal
ses coques no et faran mal
ni podràs dir si són fines,
ni tampoc si són salades
Ses coques de ses fadrines
enguany no les he tastades."

" Sibil·la aguanta sa coca
que no et caiga de ses mans,
que abaix hi ha quatre escolars,
dos petits i dos de grans,
que baden un palm de boca "

ones

nadal - 82

joan morey company

Horabaiixenc

de

tardor

gregalosa

la

barca

adormida

reposa

al

coster

batega

i

batega

l'ona

que

empeny,

posta

de

sol

sortida

de

lluna

tota

la

nit

acosta

la

fosca

bu

instints

ancestrals

de

primitives

hordes

salvatges

somnis

de

futur

il.luminen,

com foc ran

den terra,

espires

del desig,

somnis

pel

demà,

corrents

fredolenques

obrin ulls

a noves

visions:

sorda remor

d'idil·lis

ondulants que dansant

neden confusos

dins aigües

amagades,

i quan

la teba

llum

del cicle diürn

les tenebres

dissipa,

dèbils

recors

omplen

l'esperit

fins

que arriba

un altre somni

pel demà

"E L L A"

En Jordi era una d'aquestes persones que es poden considerar normals i corrents, de les que passen per el món sense massa penes ni glòries; dins la seva vida no hi havia hagut grans aconteixements transcendents, solsament els petits i al mateix temps tan importants aconteixements quotidians que ens depara el món actual. Ell intentava viure segons els seus criteris, i, si no era molestat, deixava viure els altres sense aficar-se amb la seva manera d'esser.

Com la major part del joves d'avui, als divuit anys havia acabat els seus estudis, i li va esser arribada l'hora d'enfrontarse amb la realitat (la dura i trista, però entretenguda realitat). A partir d'aquell moment havia fet moltes coses, però cap d'aquelles coses el va arribar a convencer, i ara, amb els seus acabats d'estrenar vint-i-tres anys, tocava la guitarra amb un conjuntet recentment format amb uns quants amics; no era, gran cosa, però donava lo suficient per anar pel món.

Però... aquell vespre era diferent. Era diferent perquè sabia que Ella l'esperaria a la sortida de la sala de festes. Desde que la va conèixer (feia relativament poc temps), va trobar un nou sentit a la seva vida; havien estat moltes estones junts, havien passejat molt, i compartit quantitat d'aventures i desventures; i la seva guitarra (fins llavors amiga inseparable) havia passat a ocupar un honorable i discret segon lloc dins la seva escala particular de valors.

Aquella nit havien acabat la feina més prest que els altres dies, i mentres arreplegaven els rimes, en Jordi solsament pensava en una manera simpàtica d'acabar el vespre, Ell i ella, ells dos sols. "I si anàssim a fer una volteta per... ?".

- El. Jordi!, passem aquell cable! Vols?

Després d'una mirada furibunda cap a aquell que li havia trencat els pensaments d'aquella manera tan contundent, allargà el braç, i li fer arribar allò que requeria. "Un gran ricot l'Emili, però si un dia aconseguir rerrar en lloc de cridar, encara serà mes gran" pensà en Jordi.

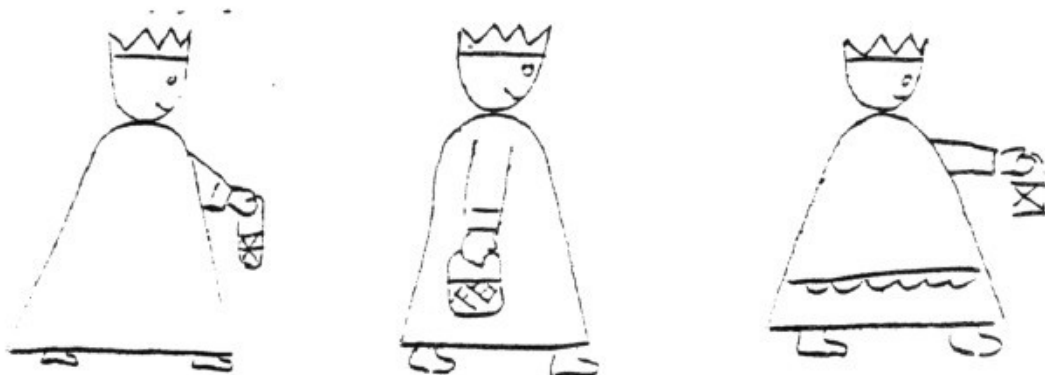
A la fi arribà l'hora de cobrar i partir, i en Jordi sen anà oblidant se de despedirse dels seus amics, tal era l'emoció i la frissor que l'embargaven en aquells moments.

Un cop agafats els doblers, sortí d'apressa i s'encaminà de quatre cap el lloc acostumat; i... allà la trobà, erguida, hermosa i bella, casi desafiant, esperant-lo exactament al mateix lloc on l'havia deixada unes quantes hores abans.

S'hi acostà emocionat, i plé d'alegria, i acariciant-li suau i fervorament el silló, li digué:

- Glodovira, ets la millor vespa que mai haurà tingut un ser humà.

joan marió

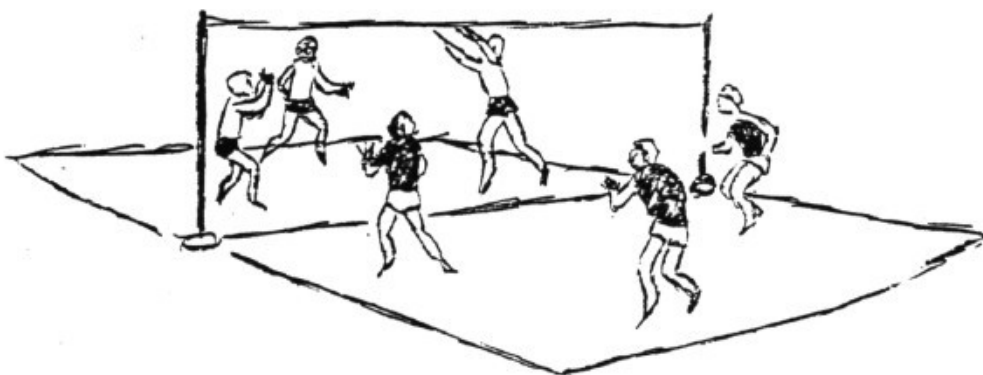
CREACIO DEL "CLUB SANT JOAN"

Un dels esports que a l'escola de Sant Joan ha tingut més èxit ha estat el voleibol, (concretament el voleibol femení). Vertaderament no sé aquest motiu, ja que, el número de nins i de nines a Sant Joan és molt igualat. Per altra part, tampoc creguem que es tracta d'un esport feminista.

Al igual que la natació, l'atletisme, la gimnàsia, etc, el voleibol és un dels esports més complets pel desenvolupament psicofísic del nin.

Físicament aporta: agilitat, rapidesa, reforçament dels músculs, etc.

Psicològicament: concentració, sociabilitat amb l'equip, treball en conjunt, etc. ①

El dia 15 d'Octubre, un grup de persones es varen proposar federar l'equip femení de voleibol, amb el nom de "Club Sant Joan". La directiva fou composta per pares i mares de les jugadores i pel seu entrenador. El número de directius ha d'esser més de cinc i menys de deu.

Els seus principals objectius són: el voleibol i l'atletisme.

També s'aprovaren uns estatuts on es fixen les regles, objectius i funcionament d'aquesta entitat. Està format per 32 articles. Els 9 primers fan referència a les normes generals, mentre que els demés parlen de les classes de socis, admisió, drets i obligacions.

Amador Gaià.